# பிரஜானுகூலன்.

பருவம் 1. { 1905௵ பிப்பிரவரி௴ { இலக்கம் 11.

## கல்வியும் நடக்கையும்.

முன் தொடர்ச்சி.

புத்தியிருந்தும் அதின்படி நடவாதிருப்பதைவிட அப்புத்தியில்லாதிருப்பதும், கல்வியிருந்தும் நல்லொழுக்கத்தை யனுசரியாமலிருப்பதைவிட நிற்மூடனாயிருந்திறப்பது மிகவுமுத்தமம். மேன்பாடும் கல்வியும்நன்னடக்கையோடு சேர்ந்தாலது என்ன பெருமையைத்தராது? கல்வியினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட புத்தியோடு கூடிய கெட்ட நெஞ்சைப் பார்க்கிலும் பொல்லாத தொன்று மில்லாததுபோல நன்னெஞ்சோடு கூடிய கல்வியைப்பார்க்கிலும் நன்மையான தொன்றுமில்லை. சாஸ்திரங்களில் தேர்ந்தபுத்தியோடு, பக்தியினாலும் குணத்தினாலும் சீர்பட்ட நடக்கையானது கூடி அப்புத்தியாலும் கல்வியாலும் உண்டாகிய அருமையான சாமர்த்தியங்களைப் பரிசுத்த மனதோடும் தயவு தயாளத்தோடும் செலுத்துவதிற்றான் மனிதனுக்குச் சர்வ மேன்பாடும் நன்கு மதிப்பு மடங்கியிருக்கின்றன. கல்விக்கொத்த நடக்கையே முக்கியமாய் உலகத்தில் உபயோகமான காரியங்களைச் செய்யவல்லது. கற்ற கல்வியை நன்மை செய்யச் செலுத்திப் புத்திக்குத் தேர்ந்த யோசனைக்குத் தகுந்தபடி நடப்பவனைப் போல கடவுளுக்குச் சிறந்தவனொருவனுமில்லை. அப்படிப்பட்டவனுக்குத் தன்னிலே மிகுந்த திர்ப்தியும் உள்ளத்திலே வற்றாத சந்தோஷமும் இன்பமும் உண்டாயிருக்கும். சரியான தின்னதென்று தெரிந்தும் அதின்படி செய்யாதவர்களுக்குள்ள மனோவேதனை யவனுக்கிராது. தன்புத்திக்கொவ்வாத செய்கைகளையுடையவன் ஓயாத கிலேசத்திற்கும், மனவருத்தத்திற்கும் பீடமாயிருப்பான். தன் யோசனை எவ்வளவு நியாயமாயும் கல்விஎவ்வளவுவிரிவாயுமிருக்குமோ அவ்வளவுக்கு (செய்கை யொவ்வாத போது) தன்னையே யவன் வெறுத்துக் கொள்ள வேண்டியவ னாவான். ஆனால் தெளிந்த புத்தியுடையவனுமாய், நியாயம் தனக்குக் கற்பிக்கின்றதை யறிந்து செய்பவனுமாயிருப்பவன் உண்மையையும் தன் கடமையையும் நன்றாயறிந்து அதற்குத்தகுந்த சந்தோஷத்தை யடைகின்றான். ஆகலான் மந்தரீர்! நமதா கல்விக்கொத்து நடக்கப் பிரயாசைப்படுவதற்கு எவ்வளவு பலமான நியாயங்களிருக்கிறதென்று உங்களுக்குத் தெரிகின்றதல்லவா? நடக்கையை யொத்திராத கல்வி பெருமையும் பயனின்மையுமாய் இருப்பதைப் பார்க்கிலும்; அதிகக்கெடுதியுமாய், விஷமுந்தூஷணையுமாய் அதனையுடையவர்களை அதிக நிந்தனையும் இழிவும் படுத்திவிப்பதுமாய், குற்றத்தைப் பெரிதாக்கி நமக்கினி யுண்டாகும் மதிப்பை யழித்து

மாதுன்பத்திற்குள் நம்மையமிழ்த்துவதுமாய் இருக்கின்றதென்று ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கின்றோமன்றோ? ஆனதுகொண்டு உலகீர்! இந்த நியாயங்களைப் பற்றி உங்கள்கல்வியை முக்கியமாய் நடக்கையிற் காட்டக்கடவீர். கல்வியபிவிர்த்தியாக்க நாமுள்ளபடி பிரயாசைப்படவேண்டியதுதான். இதை உத்தம வகையிற்செய்ய விரும்புவது மிகவும் நலம். அதற்குநல்வழியொன்றும் காண்பிக்கின்றோம். கல்வியைக் கற்கவிரும்புங்கள். ஆனால் அதின்படி நடக்கவேயதனை விரும்பக்கடவீர். கல்வியைவிரும்பி உங்கள்கவலையை முக்கியமாய் நன்மைசெய்யச்செலுத்துங்கள். இதுஒன்றேஉங்களை விரும்பவும் மதிக்கவும் செய்து மறுமையின்வேதனையினின்றும், உங்களை இரக்ஷிப்பதுமல்லாமல் நித்திய செல்வத்தையும் உங்களுக்குக் கிடைக்கும்படிசெய்யும். நற்காரியத்தைச்செய்வதே மனிதனுக்கடுத்த தொழில்என்பதை என்னாளும் மறக்கக்கூடாது. இதற்காக நம்மை இவ்வுலகில்வைத்திருப்பதே யொழிய சாஸ்திரங்களை யாராய்ந்து கற்பதற்காகவல்ல. ஹிருதயத்தைச் சுத்திசெய்து நமது ஆத்துமத்தை சஞ்சலமில்லாத பரிசுத்த நெறியில் நிறுத்த உதவும் சன்மார்க்க நூல்கள்தான் அவாவுடன்உணருவதற்குத் தகுந்ததாயிருக்கிறது. இதற்குப் போதுமான புத்தியைக்கடவுள் நமக்குக் கொடுப்பாராகில் தெரியாத மற்ற காரியங்களுக்காகநாம் விசனப்படவேண்டியதில்லை. கல்விகற்க நாம் இச்சிக்கவேண்டியதுதான். அன்றியும் விசாலமான புத்தியை யுடையவர்கள் சாஸ்திரங்களில் அநேக காரியங்களை நன்றாயறிய விரும்பாமலிருக்கமாட்டார்கள். கல்வியினாசையானது நன்மையும் மேன்மையுமுள்ளதே. அதை நல்லொழுக்கத்துக்குத்தகுந்த முறையிற் காப்பாற்றுவோமாகில் அதற்காக எவ்வளவுஆசைப்பட்டாலும் போதாது. இதுகாறும் நாம் சொல்லிவந்த விஷயங்களை நன்குணர்ந்த அறிவிற் சிறந்த அன்பர்காள்! நீங்கள் மெய்யான கல்வியைத் தேட விரும்பினால், இந்நேரமுங்கட்கிருக்கும் சந்தேகங்களையெல்லாம் நிவர்த்திசெய்துகொள்ள ஆசைப்படுவீர்களானால், பிரபஞ்சவமைப்பையும் சிருஷ்டியிலடங்கிய ஞானத்தையும் தெய்வச் செயலையும் அதிசயங்களையும் தெரிந்துகொள்ள இச்சிப்பீர்களானால், அந்தகாரமுமூடத்தன்மையுமுடைய இவ்வுலகத்தைவிட்டுப் பிரகாசமும் நித்தியானந்தமுமுள்ள பேரின்ப வீட்டினைப்பெற அபேக்ஷிப்பீர்களானால் கல்விக்கொத்து நடக்கவேண்டியது அத்தியாவஸியகரமென்பதை அறிந்து அங்ஙனமே ஒழுகி அஃதால் விளையுமின்பங்களை யனுபவித்து இகலோகத்தில் இன்புற வாழ்ந்து இறுதியில் பரமசாம்பிராஜ்ய பதவியையடையும் வண்ணம் முயற்சிக்கக்கடவீர்களாக. முற்றிற்று.

பத்திராதிபர்.

## சன்மார்க்க சாரம்.

சர்வலோக நாயகனாய் அகண்டபரிபூரண வஸ்துவாய் தோஷரஹிதனாய் நிர்மல ஸ்வரூபனாய் நித்தியானந்த பூரிதப் பிரகாசனாய் விளங்கும் கடவுளின் செயலை யறியாது கண்ட கண்டபடி வாயில் வந்தனவெல்லாம் பிதற்றி பாழான நரக வியாதிக் குடன்பட்டு நாசமடையும் துர்மதி வீணர்க்கோர் நன்மதி பாணம்.

என்றும் சாஸ்வதமாய் உலகமுள்ளளவும் அழியப்படாதகீர்த்தியை யாவர்களும் அடையவும், திவ்யாலங்கார மோக்ஷ சாம்பிராஜ்யத்தைப்

பெறவும், வேண்டுமென்பதுமே அறிஞர்களின் கொள்கை. இதற்கு முக்கியசாதன மூலதனமாகிய தெய்வபக்தி யில்லாவிடில் என்பெறுவார்கள்? நிரயம் புகுந்துழல்வார்கள். அதிலோ "கண்டதுகற்கப் பண்டிதராவரென்று" ஒரு நூலையேனும் முற்றிலுமறியாது மேற்பூச்சுக்கு நுனிப்புல் மேய்வதுபோல் யாவற்றிலும் கொஞ்சம் கொஞ்சம் தெரிந்துகொண்டு உலகம் மயங்கத்திரிவார்பலர். உண்மையானஞானம்'பயின்று திரிவார் சிலர். இங்ஙனம் ஞானவான்களாய்த் திரியும் சிலரைக் காண்பதரிதாய் இலைமறைந்த காய்போல் தெரிந்தும் தெரியாமலும் நிற்பர். இவரே ஜீவன்முக்தர். ஆனால் இவரும் ஐந்தறிவோடு ஆறுவதான பகுத்தறிவையடைந்த நம்போன்று மனிதர் தாமே? இவர்மாத்திரமேன் இந் நற்கதி துய்க்கவேண்டுமென்றால் "விளையும் பயிர் முளையில்" என்பது போல் பிறந்தபோதே வளருந் தேர்ச்சியிலும் ஒழுகும் நடக்கையிலும் நிற்கும் அடக்கத்திலும் நன்கு புலப்படுவர். இதுகளில் சற்றுந் தவறாது ஆத்மசுத்தியோடு.

"எத்தொழிலைச் செய்தாலும் ஏவத்தைப் பட்டாலும்
முத்தர் மனமிருக்கும் மோனத்தே" என்றபடி

"வாணிபஞ் செய்யினுஞ் செய்வர் மாதவஞ் செய்யினுஞ் செய்வர்
பூதல மெங்கு மோடிப் புரிந்துன்பர் ஜீவன் முக்தர்". ஆதலால்

அவ்வித மகான்களுக்கே இஷ்டானுபூதியாகு'மல்லது மற்றவர்க்குச் சற்றுமாகா. அன்னவரே சாஸ்வத,தேகிகள் என்பதற்குச்சான்று,

"தாசமாம் மனிதராயுட் டசமுறை சரிக்குங் காகம்
காகமாம் முறைகள் பத்துங் கடந்திடுங் கழற்காற் கூகை
கூகை தன்முறைகள் பத்தாங் கொடும் விட நாக மந்த
நாகமோ ரனந்தங் கண்டும் ஞானயோ கிருக்கின்றாரே"

நூறுவயது கொண்ட மனிதரின் பத்து ஜன்மங்கொண்டது ஒரு காக்கை. அக்காக்கையின் பத்துஜன்மங் கொண்டது ஒரு கூகை. அக்கூகையின் பத்து ஜன்மங்கொண்டது ஒரு நாகம். அந்தநாகங்கள் அனந்தங்கண்டும் ஞானயோகிக ளிருப்பதினால் அத்தகைய சக்தி பெறுவதற்கு பக்தியே முக்கியம். ஆனால், துன்பம் பிணி மூப்பு சாக்காடு இவ்வாறுங்கருவில் அமைப்பு என்றும். 'அவனையன்றி யோரணுவு மசையாதென்றும்" பேசி பலர் வாதிப்பர். அங்ஙனம் வாதிப்பவருக்கு விடை நமது மாக்ஷிமை தங்கிய இந்தியா கெவர்ன்மெண்டாரவர்கள் பிரஜோபகாரமாய் கீழ்வகுப்பிலிருந்து மேல்வகுப்பு வரையில் பற்பல பேதந்தோன்ற வித்தைகளைக் கற்பித்து அதினின்று சோர்வில்லாது தேர்ந்தவருக்குத் தொழில் மார்க்கமாய் நற்பதவியைக் கொடுப்பதுபோல் எல்லாம் வல்ல கடவுளொருவர் தாம் சிருஷ்டித்த எண்ணிறந்தவகையில் நன்மை தீமையென்னும் இரண்டில் நன்மையைக் கடைபிடித்து தெய்வ விஸ்வாசம் பெற்ற சீர்த்தியோருக்கே இகபரசுகசாதன மளிப்பர். ஆதலால் தமக்குக்கிடைத்திருக்கும் உன்னதமான இப்பிறப்பில் கவலை கொண்டு தினம் ஒருக்கணப்பொழுதேனுங் கடவுளைத் தியானித்து பக்திப்பிரகாச பாகவதோத்தமர்களாய்ப் பாக்கியம் பெறுவாராக.

க. வீ. சந்தானகிருஷ்ண நாயுடு.

# சரித்திரப் பயிற்சி.

**ந**ம்மனோர் தத்துவ சாஸ்திரங்களிலும் சோதிடம், கணிதம், கலைஞானம் முதலியவற்றிலும் அன்பு வைத்ததுபோல் தேச சரித்திரத்தை எழுதிவைப்பதில் ஒரு சிறிதும் அன்பும் எண்ணமும் உடைத்தாயிருந்ததாகத் தோற்றவில்லை. அதனால் இந்தியாவின் சரித்திரத்தைச் சரியாக்கூறுவதற்கு இடமில்லா தொழிந்தது. சரித்திரங்கள் எழுதிவைக்கப்படாத குறையால் கர்ண பரம்பரையாலே முற்கால நிலைமையைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதா யிருக்கின்றது. சிலாசாசனங்களாலே சில அரிய சம்பவங்கள் ஒருவாறு உணரக்கூடியவையா யிருக்கின்றன. இச்சிலா சாசனங்களும் பெரும்பாலும் ஆலயங்களிலே காணப்படுகின்றன. சரித்திரங்களை முன்னோர் எழுதி வையா திருந்ததின் காரணம் யாதாயிருக்கக்கூடும்? பெரும்பாலும் தேசசரித்திரம் என்பதை முன்னோர் கவனித்திரார்; அல்லது அவர்களுக்கு அது தெரிந்தே யிராது; அல்லது அநித்திய பிரபஞ்ச விஷயங்களை யெழுதுவதால் வரும்பயன் என்னவென்கிற எண்ணம் உண்டாயிருந்ததாக நினைக்கலாம். நமது புராணங்களிலே எல்லாம் தெய்வ சம்மந்தமான மகிமைகளும், அவற்றை விளக்கும் பக்திமான்களின் சரித்திரங்களுமுமே காணப்படுகின்றன. இராமாயணம், பாரதம் என்னும் இரண்டு சரித்திரங்கள் தான் நாம் காணக்கூடிய லௌகிக சம்மந்தமுள்ள சரித்திரங்கள். சில சரித்திரங்கள் இராஜதரங்சனீ, மகாவம்ச ம்என்பவைசில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் எழுதப்பட்டவையாகவுண்டு. தேச சரித்திரமாவது தேசத்தின் வளம், நிலைமை, கல்வி, ஞானம், நடை, காலதேச வர்த்தமானம், பண்டிதர் சரித்திரம், வர்த்தகம், கைத்தொழில், சாமார்த்தியம் முதலியவற்றை எடுத்துக்காட்ட வல்லதாம். இலௌகிகாபிவிருத்தியின் பலதுறைகளையும் முற்காலத் திருந்தபடி காட்டவேண்டுமானால் தக்க சரித்திரங்கள் கிடையா? அங்கிலேயர் தேச சரித்திர மெழுதுவதிலும் அவ்வாறே காப்பதிலும் மிக வல்லவர்கள். **1000**-வருடங்களுக்கு முன்னடந்த சரித்திரங்களையும் காட்டும்படி புத்தகங்க ளிருக்கின்றன.

எல்லா ஞான நெறிகளிலும் மற்றச் சாதியாரினும் மேம்பட்டவராக இருந்த இந்துக்களுக்கு இவ்வொன்றில் மாத்திரம் குறைவு நேரிட்டிருக்கின்றது. அந்நிய தேசத்தார் படையெடுப்பினால் இவ்வாறாயிற்றோ அல்லது மற்றெவ்விதத்தாலோ தெரியவில்லை.

காணக்கூடிய சில சரித்திரங்களோ ஒட்டலங்காரங்களாலே கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. பூர்வீக வித்துவ சிரோரத்தினங்களின் சரித்திரமும் சரியாய்க்கிடைக்கவில்லை. ஆயினும் கர்ணபரம்பரையாய்க் கிடைத்த சரித்திரங்களும், செப்போடுகளில் எழுதப்பட்டனவாயும், சிலா சாசனங்களை யடைந்தனவாயும் இருந்த சரித்திரங்களுமே தேசசரித்திரங்களாய் இருக்கின்றன வென்பதுண்மை. பூர்வீகக் கல்வி முற்றும் கர்ணபரம்பரையாக இருந்தபடியினாலேயே கிரந்தங்களை யெழுதும் பழக்கம் சிறிதாக இருந்திருக்கவும் கூடும்.

சரித்திரம் இல்லாதகுறைவானது இந்துக்களின் நிலைமையை வெகுவாய்த் தாழ்த்தியது. இப்போதும் தேசநிலைமையையும், அதின்வளங்களையும், சரித்திரங்களையும் உணர்த்தத் தக்கபடி சரித்திரங்களை யெழுதுவதில்

சிரத்தை யற்றவர்களாக விருக்கின்றார்கள். முற்காலத்துச் சரித்திரங்கள் இருக்குமாயின் அவற்றைப் பின் வரும் சந்ததியார் படித்துணர்ந்து நாகரீகத்திலும் தங்கள் நிலைமையிலும் உயர்வார்கள். அவ்வாறே அங்கிலேயரும் பிறரும் அபிவிருத்தி யடைந்தார்கள். அவ்வபிவிருத்தியடைந்தசாதியார்களை நாம் நோக்கும்பொழுது அவர்களுடையநல்லகொள்கைகளை நாமும் பின்பற்றவேண்டும். வித்துவான்களும் முன்னிருந்த அரசர்களும் இந்நோக்கம் கொண்டிருந்ததாக எந்த கிரந்தங்களிலும் புலப்படவேயில்லை. தற்காலத்து வித்துவான்களுடைய சரித்திரம் யாதும் புலப்படும்படியாய்கிடைக்கவில்லை. வித்துவான்களுக்கு தேசாபிமானம்,ஒற்றுமை என்னுமிருகுணங்களும் கிடையா. இதனாலேயே தேசசரித்திரம் எழுதும் ஆசையும், அன்பும் அவர்களுக்கு ஜனிக்க வில்லை யென்பது நிச்சயம். இக்குணங்களைவிட்டு இனியாவது நமது தேசசரித்திரங்களைச் சுதேசபாஷைகளில் எழுதத்தொடங்குவாராயின் மிகவும் அனுகூலமாயிருக்கும். அவ்வாறு செய்யாமலிருந்தால் • வித்வான்களால் தேசத்திற்கு யாதொரு பிரயோசனமும் இல்லை.

தமிழ் முதலிய சுதேசபாஷா வித்பனர்கள் இனித் தம்முடைய வித்துவச் சிரப்புகளைத் தேசசரித்திர சம்பந்தமான புத்தகங்களில் வைப்பார்களானால் நாட்டுக்குப் பெரும் புகழ் தேடிக்கொண்டார்களென்று அங்கீகரிக்கலாம். வித்துவான்களின் லோகோபகார்ரமான செய்கைகள் இன்னும் நன்றாக விளங்க வில்லை. (இன்னும் வரும்)

டி. வி. கிருஷ்ணஸாமி சாஸ்திரி.

# டங்டிங் ரமாமணி.

முகவுரை:—ஒரு காரியத்தைத் தனியாய் ஒருவன் செய்து முடிப்பதைக் காட்டிலும் பலர்கூடி அக்காரியத்தை முடித்தால் மிக்க மேன்மையாயிருக்குமல்லவா? தற்போது தமிழ் பண்டிதர்களால் அநேக கதைகள் எழுதப்பட்டுள. அவையனைத்தும் ஒரே கைப்பாடாயிருப்பதன்றிப் பலர் சேர்ந்து செய்த வேலையல்ல. ஒரு கதை யெழுத ஆரம்பிப்பின் நவரஸங்களும் சேர்ந்திருந்தால் படிப்போருக்கும் கேட்போருக்கும் இனிமையைத் தரும். ஒருவனுக்கே நவரஸங்களும் தெரிந்திருப்பது அசாத்தியமாகும். தற்போது என்னால் ஆரம்பித்திருக்கும் "டங்டிங் ரமாமணி" என்னும் இச்சரிதையை முதல் அத்தியாயத்துடன் சொல்லி நிறுத்துகிறேன். அதன்பேரில் தொடர்ந்தேத்தியாய் நிரூப நேயர்களும் மற்றவர்களும் ஒருவர்பின் ஒருவராய் சரிதையை முடிக்கப் பிரார்த்தனை.

## முதல் அத்தியாயம்.

ஓரானொரு காலத்தில், சத்தியபுரியை பரிபாலனம் பண்ணுநின்ற சத்தியவரன் என்ற அரசனும், சாந்தசீலன் யென்ற மந்திரியும், நெடுநாளாய் புத்திரப் பேரில்லாமல் மனம் வருந்தி, அநேக தான தருமங்களைப் புரிந்ததாலும், பரமனைக் குறித்துச்செய்த தபோ மகிமையினாலும் நல்ல சுபமுகூர்த்தத்தில் இருவரும் இரு குழவிகளைப் பெற்றெடுத்தார்கள். குழந்தைகளுக்குள்ள ஜாதகர்மம், நாமகரணம், அன்னப்பிரர்சனம், ஜெனனம், உபநயனம் முதலிய சடங்குகளை விதிவழுவாது நடத்தி, ஒரே குருவின் கீழ் சகல வித்தைகளையும் பயிலுவித்து, வயது பதினாறு கழிந்த

வுடன் சுபமுகூர்த்தம் ஒன்று நிச்சயம் செய்து தமது பட்டங்களை புத்திரர்களுக்குக் கட்டிவித்து துறவறம் பூணவேணுமாய் எண்ணங்கொண்டு புத்திரர்களைத் தருவித்தார்கள். அச்சமயத்தில் அங்குவந்த தம் புதல்வர்களைக் கண்டு தமது எண்ணத்தை வெளியிட, அரச மந்திரி குமாரர்களிருவரும் ஏகமனத்தினராய், உலக விஷயங்கள் யாவும் நன்குணராமல் எவ்விதம் ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்வது, சிறிதுகாலம் தேசசஞ்சாரத்திற்கு உத்திரவு கொடுத்தால், அவ்விதமே சென்று ஆங்காங்குள்ள ஆச்சரிய விசேஷங்களை யெல்லாம் கவனித்துப் பிறகு தங்களெண்ணத்திற்குடன்படுவோம் என்று, பிதாமார்கள் எவ்வளவு சொல்லியும் கேளாமல் தமதுதந்தைகளிடம் பலவந்தமாய் விடைபெற்றுக்கொண்டு தேசாடனம் செய்யப்புறப்பட்டார்கள். அவ்விதமே ஜயசிங் என்னும்அரசகுமாரனும் **மோகன சந்திரன்** யென்னும் மந்திரி குமாரனும், உயிரொன்று உடலிரண்டாய் அநேக தேசங்களைச் சுற்றிக்கொண்டு **காம்யதேசம்** என்னும் ராஜ்யத்தில் வந்து ஒரு வீட்டில் தாமசித்தார்கள். மறுநாள் இராஜகுமாரனை மனையிலிருக்கச் செய்து மந்திரி குமாரன் கடைவீதிக்குச் சென்றிருக்கும் சமயத்தில், அங்கு வெகுநாளாய் புத்திரப் பேரில்லாமல் அநேக வருடகாலம் ஈஸ்வரனைக் குறித்து தவம்புரிந்து சகலவித லக்ஷணங்களுடன்கூடிய ஓர்புதல்வியைப் பெற்றெடுத்து, வயதுபன்னிரண்டாகியும் தகுந்த மணவாளன் கிடையாததுபற்றி எங்கும் தேடித்திரிந்து வரும் ஓர் கனவான் இம்மந்திரி குமாரனைப் பார்த்து, நீவிர் யார், இருப்பிடம் எது என்று கேட்க, நான் சத்தியபுரியை பரிபாலனம் பண்ணுநின்ற சத்தியவரன் யென்னும் அரசனின் மந்திரி குமாரன், நானும் இராசகுமாரனும் தேசாடனம் செய்யும் பொருட்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்ல அக்கனவான் தனது எண்ணத்தை வெளியிட, அதற்கு மந்திரி குமாரன் தனது நண்பனாகிய இராஜ குமாரனிடம் கூறி அவன் சம்மதத்தின் பேரில் பதிலளிப்பதாய்ச் சொல்லி அக்கனவானுடன் இல்லத்திற்குச் சென்று ஜயசிங்கின் சம்மதத்தின்பேரில் அக்கனவானின் குமாரத்தியாகிய **டங்டிங் ரமாமணி** யென்பவளை மந்திரி குமாரனாகிய மோகன சந்திரனுக்குப் பாணிக்கிரகணம் செய்வதாய் நிச்சயம் செய்து சுபமுகூர்த்தத்தில் விவாகமும் நடந்தது. பிறகு அக்கனவானிடம் விடைபெற்று, புஷ்பவதியானதின் பேரில் பெண்ணை யழைத்துப் போவதாய்ச் சொல்லி அங்கேயே விட்டுவிட்டு இருவரும் புறப்பட்டுச் சென்றனர். சுமார் ஐந்தாறு வருடங்கள் வரையில் அநேக தேசங்களைச் சுற்றிக்கொண்டு மறுபடியும் இந்த காம்யதேசம் வந்து சேர்ந்தார்கள். ஆனால் தாங்கள் முன்பு வந்த தேசமென்றும் மந்திரி குமாரனுக்கு விவாகம் நடந்த இடம் இதுவென்றும் ஞாபகமேயில்லை. (இன்னும் வரும்.)

டி. வி. கிருஷ்ணசாமி சாஸ்திரி.

# கலாப்பிரகாசனி.

## எட்டாவது அத்தியாயம் முன் தொடர்ச்சி.

நீ கன்விற்கண்டு காதலித்த கலாலங்கிருதனையே நினக்குமணாளனாக்கிமணோற்சவம் காணலாமென்றிருந்தேனே! நிகழ்ந்த சம்பவமிஃதென விசிதமாய் விளங்கவைப்பாரெவரு மிலரே! எண்ணு முன் காணுகின்

றாய் என்னிரு விழிகளில் நீயும்! கண்ணின்மணியே உன்னைக் கருதிடக் கலங்குதெந்தனாவி! இம்மண்ணிலுனையீன்ற மாபாவி வயிற்றிலிட்டையே தீயை! பாதி வயதில் பாலகியைப் பறிகொடுக்க வேதனமைத்திட்டதுவும் விதிதானோ? பிறவா நெறிதரு பெருமானியற்றுஞ் சோதனை இதுதானோ? மிக்கப் பெருஞ் செல்வமு மிழக்கலாம். தக்கதோர் தாரங்கள் தனையுமிழக்கலாம். இகபரசுக மியற்றிடு மக்களை யிழத்தலினும் மரணம் நன்மையே!

இங்ஙனமாக துக்கித்துக்கொண்டிருக்குந் தருணத்தில் கருணாகரரை எவரோ கொன்றுவிட்டனரென்றும், அருகில் மூன்று குழந்தைகள் இறந்து கிடக்கின்றனவென்றும் பிரதாபனும் துன்மதியும் அங்குவந்து கூறிகருணாகரனுடைய பிரேதத்தின் மடியிலிருந்தெடுக்கப்பட்டதென்று ஒரு கடிதத்தையும் வீரகேசரி மன்னனிடம் அளித்தனர். அதைப் பிரித்துப்பார்க்கப் பின் வருமாறு எழுதியிருந்தது:—

**வீரகேசரிமன்னவ,**

என் கிரகத்தருகில் பதுங்கியிருந்த இரு சண்டாளர்கள் என்னையும் உன் மக்கள் மூவரையும் வாளால் வெட்டிவிட்டனர். எழுதுவதற்குச் சக்தியில்லை. எனதுயிர் உடலினின்றும் நான் உன் தேசத்திலிருந்தும் பிரிகிறதருணமிதுவே, உன் ம-னை-வி-க-ளி-ரு-வ-ரை-யு-ம் — —

கருணாகரன்.

கையெழுத்தைக் கவனித்ததில் சிறிதும் சந்தேகத்திற்கிடமேயில்லை. கருணாகரனுடைய கையெழுத்துதானென்பது நிச்சயம். இதையுணர்ந்தவுடனே வீரகேசரி மன்னர் "கருணாகரா உனைப்பிரிந் தெங்ஙனமுயிர் தரிப்பேன்" எனக் கதறினார்.

"அய்யோ யிவ்வழி வருமெனக் கருணாகரனே யானறியேன் பாவி
பொய்யான வாழ்க்கை யினிப் போதுமெனப் புகுந்தனையோ புண்யலோகம்
கொய்யாத பருவமலர் மொட்டில் கொய்தேசிதைக்குங் கொடியோர்போலச்
செய்யவாய் சிறு குழந்தைகளு மாளச் செய்தவரார் தெரிகிலேனே!"

நிலந்தரு பெரும்புகழ் நிறை பெறு ஞான நலந்திகழ் கருணாகரா! எந்தக் கிராதக னுனைக் கொன்றானோ! ஜென்மமெடுத்த மாந்தர் யாவர்க்கும் சிறிது காலத்திற்குள்ளே சீறு மரண முண்மையாதலால் கன்மதேகமெடுத்த நீயும் கூற்றங் களிக்குமிந் நாற்றச் சடலத்தின் தோற்றத்தை விடுத்து இப்புவியின் வாழ்க்கையைத் துறந்து நற்கடவுள் பதமடைந்தையோ! ஜென்ம மேவியிருக்கின்ற யானு முனைப்போல் சேருங்கால மெந்த நாளிலோ! மாலினியும் எனை மறக்கலானாள். கருணாகரனு மிறக்கலானான். நேற்றிரவு ஜனித்த மக்களையும் நள்ளிருளில் நமன் கொள்ளை கொள்ளலானான். ஐயோ! மக்காள்! உங்கட்கு இறப்பும் பிறப்பும் ஒரு நாளில் வந்துற்றதோ! என் பெயர் செதுக்கிய மூன்று மோதிரங்களையும் உங்கள் மூவருக்கும் நேற்றிரவு விரலிலிட்டு என்றும் அதைக் கழற்ற வேண்டாமென்று கருணாகரனிடம் கூறினேனே! எனதெண்ணமெல்லாம் வியர்த்தமாயினவே! உனை நினையாமலுன் மஹிமையோராமல் கன்வினையெலாம் கணித்தேன் ஜகதீசா! ஆசை வலைக்கு ளழுந்தியது போதுமினி மோசம் வருமுன் னெனக்கு மோக்ஷமீவாய் ஜெகதீசா! மோக்ஷ மருளாவிடினும் மோசம் போகாவழியைக் காட்சிபெற வந்தெனக்குக் காட்டுவாய் ஜெகதீசா! தொல்வினையால் தோழன் கருணாகரனைத் தொல்லுலகில் வல்விரைவாய் யானிழந்து வாடுகின்றேன் ஜெகதீசா! இழந்த

இஷ்டனை, இறந்த மக்களை, மறைந்த மாலினியை யென்றுந் துன்பத்தழுந்தாம நின்பதம் வைத்தாள்வாய் ஜகதீசா! என்று பலவாறாகப் பிரலாபித்து ஐயோ! என்னால் பொறுக்கமுடியவில்லையே என்று அலறிக்கொண்டு வீரகேசரி மன்னர் மூர்ச்சைபோய் சிம்ஹாஸனத்தினின்றும் கீழே விழுந்தார். பின் அருகிலிருந்தவர்களால் தேற்றப்பட்டு அந்தப்புரத்திற்குச் சென்றதில் சுலோசனையையும் கமலாக்ஷியையும் அவ்விடத்திற் காணாததால் ஒன்றுந் தோன்றாது திகைத்து மீண்டும் கருணாகரனுடைய கடிதத்தைவாசிக்க அதில் எழுதியிருந்தவைகள் இரண்டுவித அர்த்தத்தைத் தருவனவாயிருப்பதையறிந்து எல்லாம் ஈஸ்வராக்ஞை என்றெண்ணி அன்றிரவே ஒருவருடனும் சொல்லிக்கொள்ளாமல் உலகசுகத்தை வெறுத்துத் துறவறத்தைத்தழுவிஸ்வநகரைத்துறந்து ஆரண்யம்புக்கிமறைந்தனர். நாட்டிற்கு மன்னனில்லாமற் போனதை யுணர்ந்த வேற்றரசர்கள் சந்திரகிரி இராஜ்யத்தை முற்றுகை போட்டுக் கைப்பற்றிக்கொண்டு பிரதாபன் துன்மதி இவ்விருவர்களுடையவும் துரெண்ணத்தை யறிந்து அவ்விருவரையும் காராக்கிருகத்திலடைத்து பிரஜா பரிபாலனம் செய்து வரலாயினர். எட்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பத்திராதிபர்.

# ஜனாசார சீர்திருத்தக்காரர்கட் கோர் கடிதம்.

முன்தொடர்ச்சி.

தங்கள் மனைவிமார்களைக் கதறும்படி விட்டு விட்டு பிறருக்குப்புத்தி சொல்லவும் புகுர்து விடுகின்றார்கள். தன் அகத்தைக் காத்துக்கொள்ள முடியாதவன் ஊர் காவலனாக இருக்கின்றேன் என்று கூறுவதுபோல இருக்கின்றது. தங்கள் செய்கைகளால் புத்தி புகட்டட்டுமே. தாங்கள் தங்கள் மனைவிமார்களுடன் ஒன்றுபட இருந்து பிறருக்கு புத்திசொல்லப் புகுந்தால் பயன்படுமே யல்லாது வேறு விதமாகச் செய்தால் பயன்படாதென்றே எண்ணுகிறேன். தன்னை வந்து தஞ்சமென்றடைந்தவர்களைக் கஷ்டத்துக் குள்ளாக்குபவர்களா பிறர் கஷ்டத்தை நீக்குபவர்கள்? அவர்களால் சாத்தியமாகு மென்று எனக்குத் தோன்ற வில்லை. நமது நாட்டுப் பெண்களது சுகதுக்கங்கள், அவர்கள் தாங்கள் அடையப் பெறுகின்ற கணவர்களைப் பொறுத்ததாகவே யுள்ள தென்று யாவருமறிவார்க்ள். நேர்படக் கணவனில்லா திருந்தால் மடந்தையரது கதி அதோகதிதான். இவ்வண்ண மிருக்க ஸ்திரீகளை நிர்க்கதியாய் விட்டு விட்டு தமது இஷ்டப்படி கவலையில்லாது லோகசஞ்சாரம் செய்ய எப்படித்தான் மனந்துணிகின்றனர்களோ? அவர்கள் ஏதாவது காரணங்கொண்டுதான் அவ்வண்ணம் செய்வார்கள். காரண மில்லாது செய்வதற்கு அவர்களுக்கு என்ன பைத்தியமா? அதுவும் இம்மாதிரியான விஷயங்களெல்லாம் கற்றுத் தேர்ந்தோர்களிடத்தே தான் அநேகமாகப் புலப்படுகின்றது. எப்படி இருந்த போதிலு மென்ன? ஆயுசு காலம் வரை அவர்களை வருத்தும் வண்ணம் அவர்கள் என்ன தப்பிதம் செய்திருக்கப்போகின்றார்கள்? இவர்கள் கூறும் குற்றங்களெல்லாம் அழகில்லை யென்பதும் படிப்பில்லை யென்பதும் சமர்த்தில்லை யென்பதுமே. கல்யாண காலத்திலே இவர்களுக்கு புத்திஸ்வாதீன மில்லா திருந்திருத்தல் வேண்டும். அல்லது புத்தி மாறுபாடா யிருக்கவேண்டும். வேறு மாதிரி சிறுகுற்றங்கள்

செய்தால் தான் என்ன? தப்பிதம் செய்வது மானிடர்களது சுபாவமே. அப்படி நினைத்து சீர்திருத்துவது நமது கடமையென்று எண்ணுவது மேலாகுமே யொழிய இவ்வண்ணம் செய்வது சிலாக்கிய மாகு மென்று நான் எண்ண வில்லை. புருஷர்கள் என்றால் என்ன? தப்பிதம் செய்யாதவர்கள் என்றருத்தமோ? கணக்கில்லாது பெரிய குற்றங்களை யெல்லாம் அவர்களில் அநேகர் புரிகின்றார்கள். இவைகளுக்கெல்லாம் ஸ்திரீகள் எம்மாதிரி புருஷர்களைத் தண்டிக்கின்றார்கள்? இவ்விஷயத்தில் அவர்களை மேம்பாடுடையவர்களென்றே சொல்லவேண்டும். நமது நாட்டு ஸ்திரீகளுக்கு மறுவிவாகம் கூடாதென்று சாஸ்திரத்தினால் தானோ அல்லது வழக்கத்தினால்தானோ ஏற்பட்டுவிட்டது. புருஷர்களினது நிலைமை அப்படியல்ல. இவர்கள் எத்தனை விவாகம் வேண்டுமென்றாலும் செய்துக்கொள்ளலாமென்று ஏற்பட்டிருக்கின்றது. வேறுவிவாகம் செய்துகொள்வதென்றால், ஒரு மனைவி வருத்தமுற்று வயிறு பசித்துத் தெருவிலிருக்க மற்றொரு மனைவியை விவாகம் செய்து கொள்வதென்று பொருளோ? கொண்டோர்கள் காப்பாற்றாவிடின் பெற்றோர்கள் காப்பாற்றவேண்டும். கொண்டோர்களாலும் கைவிடப்பெற்று பெற்றோர்களுமில்லாது வருந்துகின்ற ஸ்திரீகளினது நிலைமையை என்னென்று கூறுவது! அவர்களது வருத்தங்களைப்பற்றி நன்கு எழுதப் புகுங்கால் கை நடுங்குகின்றது. ஆகலான் அதை வரையாது விடுகின்றேன். ஆகையால் ஜனாசார சீர்திருத்தக்காரர்களே, நீங்கள் சீர்திருத்த வேண்டுமென்றெண்ணி எடுத்துக்கொண்டு உழைத்துவருகின்ற விஷயங்களுடன் இதையும் ஒன்றாக எடுத்துக் கொள்ளும்படி வேண்டுகிறேன். இப்படி முயலுவது நன்மைக்கு முயல்வதே யாகுமென்றெண்ணுகிறேன். யாதொரு பிரயோஜனமும் ஸ்திரீகளுக்கில்லாத இறந்தவன் போலிருக்கப்பட்ட கணவர்களைத் திரும்பி ஸ்திரீகளுக்கு அடையச் செய்ய முடியாது போகுமேயானால் அதாவது ஸ்திரீகளுக்கு இவர்களைப் பயன்படும்படி செய்ய முடியாது போகுமேயாமாகில் உண்மையிலேயே கணவர்கள் இறந்துள்ள ஸ்திரீகளுக்கு (அதாவது விதவைகட்கு) வேறு விவாகம் செய்து வைப்பது சாத்தியமாகுமா? முதல் விஷயத்தில் கணவனிருக்கின்றான். அவன் புத்தியைச் சீர்படுத்தி அவனை நல்ல வழிக்குக் கொணர்ந்து தன் மனைவியுடன் சேர்ந்திருக்கச் சொல்வதே. இரண்டாம் விஷயத்தில் வழக்கத்திற்கு விரோதமானதைச் செய்ய முயல்வது. சிலர் பின்புள்ளது கைகூடுவது எளிதென்றெண்ணக்கூடும். முன்னுள்ளதைச் செய்தால் பெருமை அதிகம். முதல் விஷயம் கஷ்டமில்லை. இரண்டாவது விஷயம் கஷ்டம். கஷ்டமில்லாததைச் செய்ய முடியாதவர்களுக்கோ கஷ்டமுள்ளதைச் செய்வது சாத்தியமாகும்? தக்க சாதனங்கள் இருக்கப் பெற்றனவும், அதைச் செய்வதால் நன்மையே விளையக்கூடியதாக இருக்கப் பெற்றதுமான இதுபோன்ற காரியங்களில் நம்மவர்கள் முயற்சி எடாதிருப்பது மிகவும் ஆச்சரியமே. இனியேனும் இதைக் கவனிக்கலாகாதா! (முற்றிற்று.)

**S. N. மீனாக்ஷியம்மாள்.**

## மாமிச போஜன மறுப்பு.

முன்தொடர்ச்சி.

சிங்கம், புலி, நாய், பருந்து, கழுகு, பூனை முதலிய பிராணிகள் மாமிசத்தைக் கண்டதும் யாதொரு அருவெருப்புமின்றி மிகுந்த அபே

ஷையுடன் அருந்துகின்றன வாகலின், அவைகளை மாமிச முண்ணும் ஜெந்துக்களென்று கூறலாம். மனிதனோ மாமிசத்தைக் கண்டதும் அதில் வீசும் துர்வாசனையைச் சகிக்க முடியாதவனாயும், அந்த நாற்றத்தை யகற்ற வாசனைத் திரவியங்களையும், மசாலை வர்க்கங்களையும் உபயோகித்தும் இன்னும் எத்தனையோ விதமான காரியங்களைச்செய்து அருந்துகின்றவனாயுமிருப்பதால் அவனை 'மாமிச போஜனி' என்று கூறுவதியாங்ஙனம்? தன்னுடலிற் காணும் புண் முதலியவற்றி னின்றும் ஒழுகும் இரத்தம் சீழ் முதலியவற்றைக் கண்டு அருவெறுப்படையும் மனிதன் ஆடு ஆதியவற்றின் இரத்தத்தை எப்படி அருந்தத் துணிகின்றான்? ஸர்வ பாபங்கட்கும் பாவபரிகாரம் உண்டெனினும் நம்பிக்கைக்குத் துரோகம் செய்யும் மாபாவிகட்கு பிராயச்சித்தம் இல்லையென்று சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. அங்ஙனமிருக்கத் தூண்டிலிட்டு மீன் பிடிப்பது என்ன மதியோ? இரையைத்தேடி ஆசைப்பட்டு வந்த மீன் கழுத்தில் தூண்டில் அகப்பட்டுக்கொள்ள அது திக்கு முக்காடி இறக்கின்றது. இதைவிட தோஷகரமான செயல் வேறியாதுளது? ஆகாரமிருக்கிறதென்று காட்டி அருகில் வந்தவுடன் கழுத்தை முறிப்பது என்ன பாதகச்செயல்! ஹே மூடா! நீ சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கும்பொழுது உன் கழுத்தில் முள்ளொன்று அகப்பட்டுக்கொண்டாலும் உன் அவயவங்களில் ஒன்றை வெட்டி விட்டாலும் நீ எவ்வளவு துன்பப்பட்டு அழுகின்றாய்? உன்னைப் போற்றானே மற்றப் பிராணிகட்கு மிருக்குமெனும் விஷயம் உனக்கேனோ தெரியவில்லை? ஊனைத் தின்றுதானா ஊனைப் பெருக்கவேண்டும்! சாக பதார்த்தங்களிலுள்ள இனிமையும் உருசியும் ஸுவாசனையும் மாமிசத்திலுண்டா? எத்தனை மகான்கள் புலாலுண்ணலை யொழித்து சாக பதார்த்தங்களையே புசித்து பூர்ணாயுள் பெற்று புண்ணிய புருஷர்களாய் சிரகால சுகிகளாய் வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள். புலாலருந்தாதவர்கள் பல சாலியாயிருக்கவில்லையா? மனிதனுக்கு ஜீவகாருண்ணியமும், பச்சாத்தாபம் முதலியன இல்லையேல் அவன் பிறந்து பயனென்ன? ஒரு பிராணியை வதை செய்யும்போது அதன் உயிர் எவ்வாறு துடிக்கின்றது! எங்ஙனம் பதைக்கின்றது! எத்தனை தடவை மூர்ச்சையாகின்றது! எவ்வளவு கஷ்டப்படுகின்றது! இதைப்பார்த்தும் மனங் கரையவில்லையா? உன்னையாவது உன்பிள்ளைகளையாவது கொன்றுவிட்டால் நீஎவ்வளவு துன்பப்பட மாட்டாய்? உலகில் கடவுள் படைத்த அனைத்தையும் நேசித்து வரவேண்டியதாயிருக்க அதற்கு விரோதமாக நடக்கு முன்னைவிட சண்டாளர்கள் வேறியாருளார்? உனக்குப் பகுத்தறிவிருந்தும் பயனென்ன? எத்தனையோ பிறவிகளில் நீ செய்த அளவற்ற புண்ணிய விசேஷத்தால் கிடைக்கப்பெற்ற அரிதினு மரிதான பெறுதற்கரிய இம்மானிடப் பிறவியைக் கொண்டு கடைத்தேறும் வழியைக் கடைபிடித்து இப்பிறவியினால் அடையவேண்டிய பேரின்பத்தைப் பெற வழிதேடாது மகாபாதகரமான பாவச் செயல்களைப் புரியும் உன்னைவிட மூடன் வேறு யாருண்டு? "தன்னுயிர்போல் மன்னுயிரை நினை"யாது ஒழுகுதல் என்ன பேதமை?

"தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான்பிறிதூ னுண்பா
னெங்ஙன மாளு மருள்!

இனியேனும் இவ்வநுசிதமான வஸ்துவை புசியா தொழிப்பதற்குடனே முயற்சிக்கக் கடவாய். ஒவ்வோர் சந்தர்ப்பங்களில் மாத்திரம், விரத காலமென்றும் அந்நாள்களில் மட்டும் மாமிஸ போஜனம் கூடாதென்

றும், வெகு சுசிகர நியமத்துடன், குளித்து முழுகி ஒழித்திருந்த மந்திரத்தை வெளியிட்டுச் சொல்லி உருஜெபித்து பட்டினி கிடந்துண்ணும் ஒரு தினத்தினால் தமக்கு ஈஸ்வரானுக்கிரகம் கிடைத்து கோரிய காரியம் இடையூறின்றி முற்றுந் தவறாது முடிவுறுமென வெண்ணிச்செய்யு மாந்தர்கள்; கொலை பாதகத்துக் கேதுவும் புண்ணிய விருக்ஷத்தைக் கொல்லும் விஷமுமாயுள்ள மாமிஸ போஜனத்தை தீங்கினுந் தீங்கென வெண்ணி அறவே விட்டொழித்து விட்டால் எவ்வளவு பெரும் புண்ணியத்தை அடைவார்கள். அடையவே தீனதயாளர் அன்பு கூர்வார். அன்பு மிகுதியாக தயை கடாக்ஷிக்கும். தயை மேலிட கிருபை அதிகரிக்கும். கிருபை வளரவே, அருள் சுரக்கும். அருணீர் சுரந்து செழிக்க, அண்ணலின் திருவடிக்கேகும் அந்தரங்க வழி கிடைக்கும். அவ்வழியே சென்று சேரின், அன்னவரின் தரிசனங் கண்டு மகிழ்ந்து ஆனந்தப் பேரின்ப வீடு பெற்று, அழிவில்லாமல் எஞ்ஞான்றும் வாழ வாங்குவாழ்ந்துவிளங்கலாம். மாமிஸத்தைவாங்குவோரின்றேல், அஃதை விற்பா ரெவரு மில்லை யாதலால், கொலைத் தொழிலுக் கேதுவாகிய மாமிஸ முண்ணலை நீக்கி நிற்பதே நியாயமான நிறையாகும். பயனில்லாத தன் சரீரத்தின் மாமிஸத்தை வளர்ப்பதின் பொருட்டு மற்றொரு ஜீவ ஜெந்துவைக் கொன்று, அதன் மாமிஸத்தை உண்ண விரும்புவது அறிவில்லாத முழு மூடரின் தன்மையேயாம். கொலை செய்தற் கேதுவாகிய, மாமிஸ போஜன முண்பவரின் முதுகின்மேல், யமன் எப்பொழுதுங் குடியிருந்து, சமயம் வாய்க்கும்போது, மாய்த்துத் தள்ளி விடுவான். ஒரு பிராணி வதை படும்போது கண்ணாரக் கண்டும் அதை மறுக்காமல் வெறுமனிருந்தால், முன் செய்த புண்ணியமும் போய், கொலை பாதகத்திலுங் கொடியதாகி, பாவப் பெட்டியைச் சுமந்து நரகத்தில் வீழ்ந்து வாடித் தவிக்க ஹேதுவாகும். “ கோ ” பந்தன முதலிய யாகஞ் செய்வதிலும், தேவதா பிரார்த்தனையிலும், ஜீவ வதை செய்வது கொலை யன்றென்று சுரிதிகளில் சொல்லப்பட்டிருப்பினும், இக்காலத்து வேதியரில் பலரும் நிஷேதிக்கிறபடியாலும், புலாலுண்ணலை நீக்க முடியாதவர்களே யாகாதிகளில் புசிக்குமாறு கூறியதேயன்றி வேறெதற்கு மன்றாகலானும் எக்காரணங் கொண்டும், கொலைசெய்யாமையும் மாமிஸமுண்ணாமையுமே புண்ணிய புருஷருக் கழகாகும். இஃதின்றி, ஜீவவதை செய்தும், புலாலுண்டும், தம் தொந்தியை நிறப்பி, திரேகங் கொழுப்படைந்து, மதோன்மஸ்தராகி, மதப்பித்தந் தலைக்கேறி கிருகிரு வென்று சுழலவும், அத்துடன் சமர்புரிந்து, வீரவெற்றி பெறாது தோற்றுப்போய் மாயை வசத்தராகி மாயை கட்டளையிட அதற்குக் குற்றேவல் புரிந்தும்; மாயை தூண்டிவிட விரகதாப சோகத்தால் தலை தடுமாறித் திரிந்தும் மாயப் பிசாசு வழி மனம் சொக்கி மகிதலத்துள்ள அன்னிய மாதரைத் தேடி யலைந்தும் சிந்தனையால் வருந் தோஷத்துக் குள்ளாகி பார்வையிற் பாவங்கள் மேலிட்டு மீளா நரகத்திற் காளாகுங் காரணங் கொண்டு மாமிஸ போஜன முண்பது கூடாதென ஆன்றோர் மறுத்துச் சொல்லி யிருப்பதால் இனியேனும் இக்கொடிய வழக்கத்தையகற்றி ஜீவகாருண்ய சீலர்களாய் இலங்கிடுதற்கு வழிதேடக் கடவீர்களாக. (முற்றிற்று.)

தஞ்சைபுரிநேசன்.

# பெண்கல்விக்குள்ள பிணி.

முன் தொடர்ச்சி.

ஒழுங்கீனமென்றது யாதெனில் கணவன் தன்பால் அதிக அன்புடைத்தாயிருப்பதாக இவ்விளமைப் பருவமுள்ள மனைவி நினைந்து அதன் வழிமுதியோரிடம் அசட்டை பாராட்ட எளிதாக மார்க்கமுண்டாதலே. அது பொருமல் அப்பெரியோர் இவர்களை நிந்திக்கவும் இவர்கள் கல்விக்குத் தடைசெய்யவும் இதன் வழி குடும்பத்தில் ஒற்றுமை குறைந்து ஆடவன் மனம் நோகவும் இடமேற்படல் இயல்பே. கல்விமான்களாகிய நம் சோதரர்கள் நந்தேச மாதர்கள், அடக்கம், பொறை, ஒழுக்கம் இவைகளில் முற்பட்டு பிரகாசிக்கவேண்டியதே மற்றெல்லாக் கல்விகளிலும் முக்கியமான தென்பதை ஆட்சேபிக்க மாட்டார்களென்றே நம்புகின்றோம். புருஷர்களும் அன்பை அகத்தடக்கி நயபயத்துடன் இப்பாலிய மனைவிகளை நடத்தி இவர்களைக் குணவதிகளாக்கத் தக்க வயதுவராத பாடசாலை மாணாக்கர்களாகவே பெரும்பாலும் அமைந்திருப்பதும் பிரதான கோணல்களுள் ஒன்றென்பதை நாம் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் மறப்பதற்கில்லை. இவைகளுமன்றி துரிதவிர்த்தியும் போதியபலனும் உண்டாகாமைக்குக் காரணம் யௌவன பருவத்தின் கூத்தே. பொருள் தேடிக் குடும்பத்தை ரக்ஷிக்கக் கடமைப்பட்ட இளைஞர்களே பாலிய மனைவி வீட்டிற்கு வந்தால் ரிசல்ட் (Result) பார்க்க வேண்டாதவர்களாய்விடல் பிரத்யக்ஷ பிரமாணமாதலின், பொருள் தேடும் பொறுப்புமில்லாத இப்பெண்கட்குக் கணவர்களது ஸந்நிதானத்தில் எங்கே கல்வியிற்கவலை சித்திக்கக்கூடும்? இக்காரணங்களால் பெண்கட்கு 14 வயது நிரம்புமளவும் இன்றியமையாதன வாகிய இருவகைப் பயிற்சிகளும் (கல்வி, குடும்ப முறைமை) பிறந்தவீட்டிலிருந்தே பெற்றோர்களது முழுக்கவனமுள்ள மேற்பார்வையாலும் ஊக்கத்தாலும் பாலாரிஷ்டங்களின்றி விர்த்தியடைந்து சிறப்பிக்கவேண்டும். புக்ககத்தில் சவுகரியக்குறைவுகள் அதிகமில்லாத பெண்மணிகளின் வியாபாரம் இதுவானால் அவைகளுமுடைய பேதையர்களின் சவுகரிய சாதனங்களைப்பற்றி விசாரணையும் வேண்டுமோ? இளமையில் சிலகாலம் பாடசாலைக் கிவர்களையனுப்பியதற்காக இவர்கள் பெற்றோர்களைப் புருஷன் வீட்டார் நிந்திப்பதொரு பக்கமும் தன்னொத்த பெண்கள் பலர் தன்னைவிடக் கல்வியிற் றேர்ந்திருப்பதைக் காணும்போதுண்டாகும் வெட்கமொருபக்கமும் பாதிப்பதுமன்றித் தாங்கள் குடும்பவேலைகளையே செய்வதால் ஏதோ பெரிய அகௌரவம் இருப்பதாக எண்ணும் வண்ணம். தற்காலத்தில் அநுபவக்குறைவும் ஆராய்ச்சியுமில்லாத சிற்சிலர் தம் மனைவிகளைத்தாம் அருமை பாராட்டுவதற் கறிகுறியாக வீட்டு வேலைகள் எதிலும் பிரவேசிக்க வொட்டாமற் றடுத்து மேல் நாட்டு மாதர்கள் நம் தேசத்தில் வந்து எவ்வாறு கணவர்களுடன் சுகசாலிகளாய் வாழ்கின்றனரோ அதே நிதானத்தில் இருப்பது நாகரிகமென்றும் கண்ணியமென்றும் மதித்து நாடகம் புரிவதும் சமயம் வாய்த்தபோது வெளிப்பட எடுத்துரைப்பதும் நாம் செய்த துர்ப்பாக்கியந்தான். எவர்களைக் கண்டு மேற்கண்ட நம் சோதரர்கள் தாமும் அவ்விதமாக உருமாற ஆசைப்படுகின்றனரோ அவ்வன்னியர் அவர்கள் சொந்த தேசத்தில் நடக்கும் விசந்தினையும் ஆடவனைப் போலவே பெண்பாலும் நாள் முழுதும் ஓடியலைந்து பொருள் தேடிக்குடும்பப் பாதுகாப்பும்செய்து நிர்வகிப்பது இய

ல்பென்பதையும் அப்பெண்கட்கு எடுத்துரைப்பாரின்மையால் தங்கள் கல்வியபிவிர்த்திக்குத் தடையாகவிருந்த இக்குடும்பவேலையைச் செய்வது மிகக் குறைவென்று மனந்தளர்வதும், இதைக்கொண்டே பெண்கல்வி கூடாதென மருண்டுரைப்பார் சிலரும் கல்வியிற் கவனமுள்ள பெண்கள் குடும்பவேலைகட்குப் பயன்பட மாட்டார்களென்று ஆதியில் கற்ற அற்ப கல்வியின் மேலும் அபவாத மேற்படுத்திக் குதர்க்கஞ்செய்யத் தலைப்படுகின்றனர். இத்தகைய அபவாதங்கட்கும் தப்புக்கொள்கைகட்கும் இடமுண்டாகாத வண்ணம் நம்மாதர்கள் கணவன் வீட்டிற்குச் செல்லுமுன்பே கல்வியபிவிர்த்திக்குக் கூடியமட்டில் அவகாசமிருக்கும்படி நம் கனவான்கள் தயைகூர்ந்து பருவம் வந்ததும் மனைவிகளாக்கும் அயுக்த வழக்கத்தை அடியோடு பரிகரித்து வருதலே பெண்கல்விக் குண்டாம் பிணிக்குப் பிரதான ஔஷதமாகும். அவர்கட்கு அவகாசம் கொடாமல் படிப்பது அவசியம் அவசியமென ஓயாமல் எடுத்துரைத்து வருவதினால் மட்டில் யாது பயன் உண்டாகக்கூடுமென்பது ஆலோசிக்கத் தக்கதே.

முற்றிற்று.

அசலாம்பிகையம்மாள்.

# **தமிழ் பாஷை.**

முன் தொடர்ச்சி.

௫. **தமிழ்** என்பது "**தேன்மொழி**" என்பதன் திரிபாயிருக்கலாம் என ஊகிப்பர். ரெவரண்ட் டாக்டர் G. U. போப்.

[ஒரே நாட்டில் வடக்கிலும் தெற்கிலும் வழங்கி வந்த காரணத்தால் ஆரியமும் தமிழும் முறையே வடமொழி, தென்மொழி என்னப்பட்டன. ஆதலின், **தமிழ்** ஓர் தென்மொழியேயன்றி "**தேன்மொழி**" என்பதன் சிதைவு எனக்கூறல் எவ்வாறு பொருந்தும்?]

6, வேறு சிலர் **தமிழ்** என்பது தமி என்னும் அடியாகப் பிறந்து ழகரமெய்யை எழுத்துப்பேறாய்ப் பெற்று தமிழ் என்றாயிற்றென்றும், **தமி** என்னும் பதத்திற்கு **ஒப்பற்றது** எனப் பொருள் என்றும், அது ஆகுபெயராய் ஒப்பற்ற பாஷை எனப் பொருள் படும் என்றும் கூறுவர்.

[" இஃதுண்மையாயின்,
இருமொழிக்கும் கண்ணுதலார் முதற் குரவர்-இயல் வாய்ப்ப
இருமொழியும் வழிப் படுத்தார் முனிவேந்தர்--இசை பரப்பும்
இருமொழியும் ஆன்றோரே தழீஇனார் என்றால் இவ்
இருமொழியும் நிகர் என்னும் இதற்கையம் உளதேயோ?"

என்ற சிவஞான யோகீசுவரர் வாக்கு அங்கீகரிக்கத் தக்கதோ எனின் அம்மகான் வாக்கு சிறிதும் பொய்யில்லையென்றே சொல்லலாம். ஏனெனில், வடமொழிக்கும் தென்மொழிக்கும் உள்ள சம்மந்தங்கள் ஈங்கெடுத்துக் காட்டப்பட்ட மட்டில் பொருத்த முடையனவேயாம். ஆயினும், இவர் ஒப்பிடாது விட்ட வேறு சில விஷயங்களைக் கொண்டு வடமொழியினும் தென்மொழி சிறந்ததென்னலாம். எங்ஙனமெனில், வடமொழியில் இல்லாப்புணர்ச்சி இலக்கணங்களும் சொல்லிலக்கணங்களும் செய்யுள் இலக்கணங்களும் ஏனைய பிறவும் ஆதி இலக்கணமாகிய அகத்தியத்

திலேயே கூறப்பட்டுளன எனத் தெரிய வருகிறது. தவிரவும், தென்மொழிக்குக் கடவுளார் சம்பந்தமும் திருத்தொண்டர்கள் சம்பந்தமும் ஏற்பட்டுள்ளதுபோல் வடமொழிக்குக்கிடையா.]

7. தமிழ் என்பதற்கு அறியாமை நீக்குவதுஎன்று பொருள் எனச் சாதிக்கின்றார் ஒரு சாரார்.

8. பின்னும் சிலர் “இனிமையும் நீர்மையும் தமிழ் எனலாகும்.” என்ற பிங்கலந்தை சூத்திரத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு “தமிழ்” என்பதற்கு இனிமை என்று பொருள் என்றும், அது பண்பாகு பெயராய் இனிய தமிழ் பாஷையை உணர்த்தும் என்றும் கூறுவர்.

[தமிழ் இனிமைப்பொருளில் வருதற் குதாரணம் சீவகசிந்தாமணி, கம்பராமாயணம், புறநானூறு, பெருந்திரட்டு முதலியவற்றிற் காணலாகும்.]

9. இன்னும் சிலர் தமிழ் என்பதை தமி+ழ் எனப்பிரித்து தனித்த (அதாவது வேற்றுமொழிகட்கில்லாத ழகரத்தை தனக்கே யுடைய பாஷை எனப் பொருள் கூறாநிற்பர்.

[தமிழைத் தவிர வேறு எப்பாஷைக்கும் ழகரம் கிடையாதன்றோ?]

10. முதுநூலாசிரியர் பாஷை சம்பந்தப்பட்டமட்டில் தமிழ் என்னும் பதத்தைப்பற்றிய வரலாறு கூறினாரல்லராதலின் தமிழ் காரணப்பெயராகாது. அப்பாஷையை உணர்த்தும் ஓர் இடுகுறிப்பெயரேயாகும் என்று துணிவாரும் உண்டு.

[“பின்னையோர் கூறுவன யாவும் உண்மையாய் இருந்திருப்பினும் அல்லது அவற்றுள் ஒன்றேனும் ஏற்றதாயிருந்திருப்பினும் முதுநூலாசிரியர் கூறாது விட்டொழிவரோ?” என்பது இவர்கள் கட்சி.]

இது சிலர் கூறும் வண்ணம் காரணப் பெயரே யாயினுமாகுக. அல்லது வேறு சிலர் எண்ணும் வண்ணம் இடுகுறிப் பெயரே யாயினுமாகுக. தமிழ் என்னும் பதம் திராவிடம் என்பதினின்றாவது அல்லதுவேறு எவ்வடமொழியினின்றாவது பிறக்கவே இல்லை. இஃதோர் இனியபாஷை என்பதற்கும், ஒப்பற்ற பாஷை என்பதற்கும். ழகரத்தைத் தனக்கேயுடைய பாஷை என்பதற்கும், அறியாமையை நீக்கக்கூடிய ஒரு பாஷை என்பதற்கும் சிறிதும் ஐயமின்று. [இன்னும் வரும்.]

**M. கோபாலகிருஷ்ண ஐயர்.**

அக்கிராஸனாதிபதி மாணவர் செந்தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை.

◆

## நல்லுரை.

இளமையிலேயே விவேகமுஞ் சீருமுண்டானால் முதுமையில் இயல்பாகக் கிரமத்துடன் நடப்பதற்கு அது மிகவும் உதவியாயிருக்கும்.

பிரதமத்தில் நடந்து கொள்ளத் தொடங்கிய நன்னடக்கையை என்னாளும் ஒரேவிதமாய்ச் சாதித்து வந்தால் அது நம்மை கடவுளுடைய கிருபா கடாக்ஷத்திற்கு உரியவர்களாக்கி உலகோர் நம்மிடம் பிரீதி கொள்ளும்படி செய்து கடைசியில் நமக்குண்டாகும் ஸர்வ மங்களங்கட்கும் அதுவே காரணமாய்ப் பிரகாசிக்கும்.

இவ்வுலகத்தில் மெய்யான செல்வங் கிடையாது. உலகபாசங்களில் உழலுங் காலமெல்லாம் இவைகளைக் கொண்டு நம்மைக் கடவுள் பரிசோதித்து வருகிறார் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது.

புருஷனும் ஸ்திரீயும் விவாகத்தால் ஒருமித்து வாழவும், ஒருவருக்கொருவர் உதவியாயிருக்கவும், குழந்தைகளுண்டானால் அவர்களுக்கு நல்வித்தை கற்பிக்க இருவரும் துணைபடவும் கடவுளே விதித்திருக்கின்றார் என்னுமிவ்வுண்மையை யறியாது ஒழுகும் ஸ்திரீ புமான்கள் விவேகிகளுடைய பரிதாபத்திற் குரியவரே யாவர்.

விவாக விஷயத்திலே ஒரு பிசகு வந்தால் அது உலக செல்வத்தினாசையை யெல்லா மழிப்பது மல்லாமல், பின்னும் மஹா கெடுதியாயிருப்பதென்னெனில் நித்திய செல்வத்தையும் கூடக் கெடுத்துவிடும். இதனால் மனிதரும் கெட்டு மிகவும் இச்சிக்கத்தக்கதாயிருக்கும் இல்வாழ்க்கையின் மீதும் வெறுப்புண்டாகின்றது. ஆகலான் பதராத காரியஞ் சிதராதென்பது மனதில் வைத்து மிகவும் ஜாக்கிரதையாய்ச் செய்வன திருந்தச் செய்யவேண்டும்.

உலகத்தில் மஹா நன்மையான காரியங்களைக் கெட்ட காரியங்களாகக் காட்டுதலும், மகா யோக்கியமான மனிதர்கள் பேரில் நிந்தைகள் சொல்லுவதுமுண்டு. அன்றியு மிப்படி யெல்லாம் அந்தஸ்துடையவர்களையுங் குறித்துப் பேசுகிறார்களேயொழிய ஒருவரை மாத்திரம் குறித்தல்ல. இந்த விஷப்பேச்சு பரிசுத்தரை முதலாய்க் குற்றவாளியாக்கினபோதிலும், விவேகிகள் அதை யதற்குத் தகுந்த நியாயப்படி கண்டிப்பார்கள். நல்லவர்களுக்கு நன்மையே பலன். இந்தத் திருப்தியுள்ளவர்கள் மூடர்கள் சொல்லுக்குச் செவிகொடாமல் மனச் சமாதானத்தையே தேடுவார்கள்.

யோக்கியமுந் தனமும் ஒன்றாய்க்கூடியிருப்பது பெரும்பாலும் அரிதாயிருக்கிறது. ஒரு பெண்ணுக்கு துரதிர்ஷ்டத்தால் பணமில்லாவிட்டாலும் அவளை யலங்கரிக்க வேண்டிய குணாதிஷயங்களுக்குக் குறைவொன்று மில்லாதிருக்கும் பக்ஷத்தில் அவளுக்கு ஸத்கீர்த்தியை வருவிப்பதற்கு அதுவே போதுமானது.

கடவுள் என்னை இக்கதியில் விட்டனரே என்றேசுவார் ஒரு சாரார். தெய்வமே உன் கோயிலிடியாதா வென்பார் மற்றொரு சாரார். இவைகளெல்லாம் அறியாமையின் காரணங்கொண்டு பிதற்றிய மொழிகளேயாகும். நம்மை நேசிக்கும் நமது கடவுளானவர் நமது சந்தோஷத்தோடு கொஞ்சம் விசனத்தைக் கலக்கச் சித்தமானால் அதையும் நமது நன்மைக்காகவே யனுப்பியிருக்கின்றாரென்பதை யுணராது கடவுளைப் பலவாறாக நொந்து கொள்ளுவது எவ்வளவு பேதமை? இருந்த ஒரு நன்மையையவர் நீக்கியது மற்றொன்றை யளிப்பதற்காகவே யிருக்கலாம். இகபரமிரண்டிலும் நம்மைப்பிரியாதிருந்து நம்மீது பேரன்பு வைத்து சதாகாலமும் நன்மையே செய்து எக்காலத்திலு முற்ற துணையாயிருந் துதவுகிறவர் கடவுளை யன்றி மற்றியாரே யுளார்? நிமிஷ அளவே நமக்கிருக்கும் அற்ப சஞ்சலமானது அதிக பெரிதாகிய நித்தியானந்த சந்தோஷத்திற்கு நம்மை வழிப்படுத்தி அதை யடைவதற்கு வேண்டிய குணங்களை நமக்குண்டாக்கி சிறப்பை யளிப்பதற்குக் காரணமாயிருக்கின்றது. அவனவன்

தனக்குக் கடவுள் அமைத்திருக்கும் நிலையும் ஜீவனமும் இவ்வளவேயென்றெண்ணி மனச் சமாதான மடைவதுடன் அவ்வமைப்புக்கு மிஞ்சி நம்மை மயக்கு மிச்சைகளுக்கு இடங் கொடாமல் எம் மாத்திரம் எச்சரிக்கையா யிருப்போமோ அம்மாத்திரத்துக்கு மறுமையில் நமக்கு அதிக பலனுண்டென்றும் அறிந்துகொள்ள வேண்டியது. தன்னந்தஸ்துக்கு எவ்வளவுஞ் சம்மந்தப்படாமல் அன்னியமாயிருக்கும் காரியங்களிற் புத்தியை எந்நேரமும் செலுத்திக் கொண்டிருப்பவன் ஒருக்காலும் சுகப்படமாட்டான். லோக மேன்பாட்டைப் பகுத்தறிய மனிதன் புத்தியாற் கூடாதிருப்பதுபோல இனிவரத் தகும் பொல்லாத காலத்தைக் காத்துக்கொள்ள அவன் விவேகத்தால் எங்ஙனம் பிரயாசைப்பட்டாலும் முடியாது. ஆகையால் திரவியத்தின்பேரில் ஒரு நம்பிக்கையும் வையாமல் அதை நமக்குத் தந்தருளிய ஜகதீசனுடைய பொக்கிஷக்காரனாக மாத்திரம் நம்மை யெண்ணி நடந்து கொள்வது சர்வோத்தமம். நித்திய செல்வமாகிய மோக்ஷமெனு மக்கரையை துன்பமாகிய சமுத்திரத்தை நீந்தியடைய வேண்டுமென்று நிருமித்திருக்கும் பரம கடவுளின் சித்தத்திற்கு நாம் கூடியமட்டும் பிரயாசைப்பட்டு வணங்கி நடக்கக் கடவோம்.

பத்திராதிபர்.

# நமது விஞ்ஞாபனம்.

**அன்பிற்சிறந்த ஆப்த நண்பர்காள்!**

உங்களனைவருக்கு மெமது பக்ஷமுள்ள வந்தனம். நமது பிரஜானுகூலனின் பிரதம ஸம்வத்ஸரம் ஸம்பூர்ணமாகி நவ வருடமுதித்து முதல் பிராயம் முடிவடைந்து இரண்டாவது வயது பிறக்கப் போகும் காலம் நெருங்கி வருகின்றது. சர்வ லோக ரக்ஷகனாகிய ஜகதீசனது ஸம்பூர்ணனுக்கிரகத்தாலும், ஆன்றோர்களின் மங்களாசீர்வாத மஹிமையினாலும், ஸ்வதேச ஹித சிந்தகர்களான நமது சந்தா நேயர்கள் கொண்டுள்ள பரிபூரணாபிமானத்தாலும் இப்பத்திரிகை யாதொரு தடையு மின்றி நடை பெற்றிலங்கி வருகின்றதென்பதும், நமது கையொப்ப நேயர்களுடைய ஆதரவினால் நமது சிற்றறிவும் சிறு முயற்சியும் பயனடைந்தனவென்பதும்; "பலதுளி பெருவெள்ளம்" என்பதற் கிணங்க நமது சந்தாதாரர்கள் ஒவ்வொருவரும் முன்பணமாகச் செலுத்தும் மிகவும் சொற்ப தொகையாகிய இரண்டு ரூபாயானது நமது அனுகூலனை உலகெலாமுலாவி ஜ்வலிக்கும்படி செய்கிறதென்பதும் நாம் சொல்லாமலே அமையும்.

குறித்த காலங்களில் வண்டிகள் வந்து சேரும்படி ரெயில்வே கம்பேனியார் எவ்வளவோ ஏற்பாடுகள் செய்திருந்தும் சிற்சில தருணங்களில் தவறி விடுவது போல் இவ்வருடத்தில் அதிக ஜாக்கிரதையாயிருந்தும் சில அசந்தர்ப்பங்களாலும் அப்போதைக் கப்போது அறிவிக்கப்பட்டிருக்கும் சிற் சில காரணங்களாலும் இப் பத்திரிகையைக் குறிப்பிட்ட தினம் தவறியே வெளியிடும்படியாக நேர்ந்துவிட்டது பற்றி மிகவும் வியசனிக்கின்றோமாயினும், இனிமேல் இப் பத்திரிகையைத் தாமதப்படாமல் உடனுக்குடன் குறிப்பிட்ட தினத்திலேயே [அதாவது பிரதி மாதமும் முதல் தேதியிலேயே) பிரசுரிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்திருப்பதால் மறு மதி முதலாய் சரியான காலத்தில் வெளிப்பட்டு

எல்லோருக்கும் ஒரே நாளில் அனுப்பப்படுமாகலானும், கலாசாலையில் கல்வி பயிலும் இளைஞர்கள் ஒரு நாள் மாலை பாடம் ஒப்புவியா விடில் நாளை முதல் செவ்வனே கற்கின்றோமென்று சொல்லும் வார்த்தையை சிலாக்கியமான மொழி யென்று ஆசிரியர்கள் ஆதரித்துப் பிரீதி பாராட்டுவது போலவும் சிறு குழந்தைகள் நிற்பதற்கு முயன்றும் முடியாமல் பல தடவைகளில் தவறி கீழே விழுவது போலவும், இவ்வருடம் நமக்கு இடையிடையே யுண்டான சரீர அசௌக்கியத்தால் நம் நண்பர்கள் எதிர்பார்த்தபடி சிலாக்கியமான பல அரிய விஷயங்களை எழுதப் படாத குறையை நிவர்த்தி செய்து இரண்டாவது ஸம்வத்ஸரமுதல் சர்வ ஜனங்களுக்கும் சந்தோஷத்தைத் தரக்கூடியதாயுள்ள ஸ்வாரஸ்யமான விஷயங்களை அதிமேன்மையாய் எழுதிவருவோமாகலானும் சாந்தகுண பூஷண கலாவினோதர்களான நமது மித்திரர்களுக்கு இப்பத்திரிகையின் மீதுள்ள இடையறாத அபிமானம் இன்னும் அதிகமாமென்பது திண்ணம். அனைவருடைய முயற்சியும் ஒன்றுகூடினால் இது அபிவிர்த்தியடைந்து சிலாக்கியமான விஷயங்கள் நிறம்பிப் பிரகாசிக்கத் தடையென்ன ?

நிச்சயமான புத்தியற்ற சிலர் ஒரு வருஷம் பத்திரிகையை வாங்குவதும் மறு வருஷம் அதை நிறுத்திவிடுகிறதுமா யிருக்கின்றனர். வேறு சிலர் எவராவது பத்திரிகையை வாங்கினால் அவற்றைப் படித்துவிடலாமென்று நினைக்கின்றனர். பின்னும் சிலர் 'பத்திரிகைகளென்றால் நம் நிருபர்திலகமாகிய 'தஞ்சைபுரிநேசர்' எழுதியிருக்கும் "இந்தியர்களின் தூக்கமும் இந்தியப் பத்திரிகைகளின் நிலைமையும்" எனும் வியாசத்திற் கண்டிருக்கின்றபடி குறைகூறுவோரா யிருக்கின்றனர். இங்ஙன மெல்லாமில்லாமல் பத்திரிகாபிவிர்த்தியைக் கோரும் உத்தம சீலர்கள் நமது பிரஜானுகூலன் பத்திரிகைக்குச் சந்தாநேயர்களாய்ச் சேர்ந்ததும் நமது பாக்கியவசமேயாம்.

'குடித்தன துரைத்தன சம்மந்தமான அநேக அரியவிஷயங்களும், நீதி நியாய சாஸ்திர சம்பிரதாய விஷயங்களும், மனோற்சாகத்தையுண்டு பண்ணும்வேடிக்கையான பலவிஷயங்களும்' அடங்கியதாய்'சொல்நோக்கம், நடை நோக்கம், பொருள் நோக்கம் முதலியயாவும், அதிக மேம்பாடுள்ளனவாய்' பத்திரிகைகளுக்கு வேண்டிய சொற்சுவை, பொருட்சுவை முதலிய யாவும் பொதிந்துள்ளதாயு' மிருக்கின்ற 'பற்பல வரிய நூதன விஷயங்களைத் தன்னங்கத்திற் றொடுத்துக்கொண்டு வெளிப்போந்து' தேசமெலாமுலாவி 'பெயருக்கேற்றபடியே விளங்கிப்' 'பெரும்பயன் அளித்து' நல்லோர் பல்லோராலும் கொண்டாடப்பட்டு ஸத்கீர்த்திபெற்றுப் பேருபகாரியாய் ஜ்வலித்துவரும் "பிரஜானுகூலன்" என்னும் உத்தமமான பத்திரிகையைப் பிரகடித்து வரும் பத்திராசிரியரின் முயற்சியை சந்தாநேயர்கள் முன்னுக்குக் கொண்டு வந்து பயன்படச் செய்து பரோபகாரிகளாய்ப் பிரகாசிப்பதற்கு அத்தியாவஸ்யகரமான பிரயத்தினங்களைப் புரிந்து பிரதிஸம்வத்ஸரமும மிகுந்த சொற்பதொகையான ரூபாய் இரண்டையும் முன்பணமாகச் செலுத்தி அவ்வருட முழுவதும் ஆனந்தித்து வருவது மிகவும் சிரேயஸ்கரமா யிருக்குமாகலான் இவற்றை அத்தியந்த மகிழ்வுடன் அங்கீகரித்து "அனுகூலனை" அபிமானித்து அபிவிர்த்தியடையச்செய்யவேண்டியது பெருமைதங்கிய நமது நேயர்களின் கடமை.

இந்த ஸத்கருமம் ஸர்வ தர்மங்களிலும் சிரேஷ்டதரமானது. அநேக நன்மைகளை யடைவதற்கேதுவாகியும், நவீனாசாரங்கள் தோன்றி

நானாவிதத்திலும் நம்மவர்கட்கு சஞ்சலத்தை விளைவிப்பதாயுமுள்ள இக்காலத்தில் அன்னிய அரசாங்கத்தார்களுக்கு உட்பட்ட நமக்குப் பத்திரிகைகளைப் போல் உற்றதுணைப் பிறிதொன்றுமில்லை. அவற்றில் புத்தகரூபமாகப் பிரகடனமாகும் பத்திரிகைகளை யாதரிப்பின் தற்காலத்தில் நாம் சன்மார்க்கத்தை யனுசரித்து பல நலங்களைப் பெருவதுடன் ஷை சஞ்சிகைகளானது வருஷமுடிவில் ஒரு புத்தகமாகப் பைண்டாய்விடுவதால் நமக்குப் பின் வரப்போகிறவர்களுக்கும் பிரயோஜனப்படத் தக்கதாயும் எக்காலத்திலும் கெட்டுப் போகாமல் உதவக்கூடியதாயு மிருப்பதுபற்றி இவற்றை ஒவ்வொருவரும் அபிமானிக்கவேண்டியது அவஸியகர மென்பதைச் செவ்வனே யுணர்ந்திருக்கும் நமது சந்தா நேயர்கள் இத்தகைய உத்கிருஷ்டமான கருமங்களை அபிவிர்த்திக்கச் செய்வதில் தங்கள் மனதைப் பிரவர்த்தித்துத் தாமும் அவைகளை யாதரித்து அகமிக மகிழ்வுறுதற்குச் சிறிதும் பின்னடைய மாட்டார்களென்றே நம்புகின்றோம்.

ஆதிமத்தியாந்த ரஹிதனாய் அகில லோக நாயகனாய் நித்தியானந்த பூரிதப் பிரகாசனாய் விளங்கும் சர்வாந்தர்யாமியாகிய ஜகதீசன் நாகரீகம், விவேகம், ஈஸ்வரபக்தி, தேசாபிமானம், பாஷாபிமானம், மதாபிமானம், பத்திரிகாபிமானம் பூண்ட சன்மார்க்கப் பிரவர்த்தகர்களான நமது சந்தா நேயர்களின் ஹிருதயத்தில் ரசம் பொருந்திய நல்விஷயங்களடங்கி இச் சொற்ப காலத்திற்குள் பெரும் பிரக்யாதி பெற்று ஜ்வலித்துவரும் **பிரஜானுகூலன்** பத்திரிகையின் மீதுள்ள பரிபூரணமான அபிமானத்தை என்றும் நிலைநாட்டி என்னாளும் ஆதரித்து **பிரஜானுகூலனுக்கு** அனுகூலம் செய்யும் **சர்வானுகூலர்** களென் றுரைக்கும் வண்ணம் விளங்கி இகபர மிரண்டிலு மின்புறுமாறு அனுக்கிரகிக்கும் படியாகவும், இப்பத்திரிகையைத் தங்கள் ஸ்வந்த பத்திரிகையென்று பிரீதி பாராட்டி யாதரித்து வரும் நேயர்களின் அபிமானம் மற்றோரிடம் செல்லாமல் இப்பத்திரிகையிலேயே நிலைத்திருக்கும்படி செய்யுமாறும், சர்வலோக சரண்யராகிய ஜகதீசனைச் சார்வதா காலமும் நித்ய பிரார்த்தனை செய்து வருவது மன்றி நமது கோரிக்கையை ஈடேற்றுமாறு அன்பிற்சிறந்த நம் நண்பர்களையும் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றோம்.

சென்ற வருடத்தில் நமது பத்திரிகையின் சந்தாதாரர்கட்கு **ஜேயவிஜயன்** எனும் கதைப் புத்தகமொன்றை இனாமாயனுப்பி வைத்தோம். தற்காலம் நடைபெற்று வரும் மாதாந்திரத் தமிழ் பத்திரிகைகளின் சந்தாதாரர்களுக்கு புத்தகங்கள் இனாமாயனுப்பும் வழக்கமில்லை. அங்ஙனமிருந்தும் நமது நேயர்களின் மனதைச் சந்தோஷப் படுத்துவதிலேயே கவனத்தைச் செலுத்திவரும் நாம் அவர்கட்கென்று பிரயாசைப்பட்டு இயற்றி யனுப்பிய புத்தகத்தைப் பற்றி நமது சகோதர பத்திராதிபர்களும் மற்றவர்களும் ஸ்லாகித் தெழுதி யிருப்பதோடு நமது கையொப்ப நேயர்கட்கும் திர்ப்தியை விளைத்ததையுமறிய மிகவும் சந்தோஷிக்கின்றோம். ஆயினும் கதையின் தொடர்பு மாத்திரம் திருப்திகரமாயிருக்குமென்றும் இதற்காகவேண்டிய காலத்தையும், யுக்தியையும், சாதுர்யத்தையும் செலவிடாதது குறையென்றும் எமது மனதில் தோன்றுகிறது. இக்குறையை இவ்வருடம் இனாமா யனுப்பப் போகும் **ஹிருதயானந்தினி** என்னும் புத்தகத்தில் நிவர்த்தி செய்து வாசிக்குந்தோறும் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியை விளைக்கும்படி நவரசங்களும் அமைய போதுமான கவனத்தைச் செலுத்தி எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இப்புத்தகத்தின் மேன்மையைப்

பற்றி வரைவதென்றால் இப்பத்திரிகையே இடங்கொள்ளாது. இதற்காக எங்கள் மீது மனவருத்தப்படவேண்டாம். உங்கள் மனம் ஒருவாறு திருப்தி யடையும்படியாக ஏதோ சிறிதளவு கூடியமட்டும் சுருக்கி அடுத்த சஞ்சிகையில் எழுதுவோ மாகலான் அதை அத்யந்த பிரீதியுடன் வாசித்து அவ்வருமையான ஸத்கிரந்தத்தை இனாமாய் அடையும்படியான காலத்தை எதிர்பார்க்கும்படி கோருகிறோம்.

நமது நேயர்கட்கு ஆனந்தகரமாயுள்ள நமது அனுகூல னின் இரண்டாவது வருடத்தில் அநேக நற்கதைகளை வெளியிடுவதாயும் **ஹிருத்யானந்தினி** யுடன் இனி வெளியிடப்போகும் புத்தகங்களில் ஒன்றையும் சேர்த்து நம் நண்பர்கள் இரு நேத்திரங்களாக நினைத்துக் கொள்ளும்படி இரண்டு ஸத் கிரந்தங்களையும் இனாமாய் யனுப்புவதாயும் உத்தேசித்திருக்கின்றோம். அன்றியும் எமது காலத்தை இத்தேசோபகாரமான விஷயத்திற்கென்றே செலவிடுவதாய் நிச்சயித்திருப்பது போல், நமது ஆப்தரும் **பிரஜானுகூலன்** பத்திரிகையின் உதயிப் பத்திராசிரியருமான **க. வீ. சந்தானகிருஷ்ண நாயுடு** அவாகளும் இப்பத்திரிகைக்காகத் தமது காலத்தை முற்றிலும் உபயோகப் படுத்தத் தீர்மானித்திருப்பதுமன்றி மைசூர் போலீஸ் இனிஸ்பெக்டர் ஜனரல் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ **A. இரங்கசாமி ஐயங்காரவர்கள்,** மைசூர் டிஸ்திரிக்ட் முன்சீப் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ **B. வேங்கிடாசாரியாரவர்கள்,** மைசூர் மகாராணி காலேஜ் கௌரவ செக்ரடரியாகவும், மைசூர் அரண்மனை மேலதிகாரி (Place Controller) யாகவும் இருந்த மகா-ள-ள-ஸ்ரீ இராய் பஹதூர் **V. N.** நரஸிம்ஹ ஐயங்காரவர்கள், ஈரோடு டிஸ்திரிக்ட் முனிஸீப் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ வாசு**தேவ சாஸ்திரியாரவர்கள்,** முதலான சிறந்த கௌரவமும் பிரக்யாதியும் வகித்த அநேக கனவான்களாலும் நன்குமதிக்கப்பட்டு ஸத் கீர்த்தி பெற்ற நமது பத்திரிகையின் அஸிஸ்டெண்ட் எடிட்டராகிய **T. V. கிருஷ்ணசாமி சாஸ்திரி** யாரவர்களும் நமது சந்தாதாரர்கட்கு அத்யந்த மகிழ்ச்சியை விளைவிப்பதிலும், பிரஜானுகூலன் பிரசுரங்களாகவும் **நீதிபோதினி** யின் தொடர்பாகவும் இரசம் செறிந்த அருமையான பல கதைகளை வெளியிடுவதிலும் தம் வாணாளைப் பயன் படுத்த வெண்ணியுமிருப்பதால் நமது பத்திரிகையின் இரண்டாவது வருஷமுதல் "பிரஜானுகூல" னிலுள்ள விஷயங்களே வாசிப்பதற் குரியவைகளென்றும், அவைகள் தான் கிரகிக்கத் தக்கவைகளென்றும், மனதில் வைக்கத் தகுந்ததென்றும், "அனுகூல" னை அபிமானிப்பதே ஆனந்த கரமென்றும் செவ்வனே விளங்கும்படியாக ஏகமனதாயிருந்து ஆராய்ச்சி செய்து முதற்றரமான அநேக அரிய நல் விஷயங்களை அதி சிரத்தையோடும் மிகுந்த சாமார்த்தியமாகவும், வெகு ஊக்கத்தோடும் ஸ்வாரஸ்யமாயும் எழுதிவரப்படு மாகலான் இஃது என்றும் நம் நேயர்கட்கு அத்யந்த மகிழ்வை யளிக்கத் தக்கதா யிருக்குமென்பதை மிகுந்த பிரியத்துட னறிவிக்கின்றோம்.

கடைசியாக, இவற்றை யெல்லாம் பிரியமுடன் வாசித்துணர்ந்து நமது சந்தா நேயர்கள் "**பிரஜானுகூலன்**" பத்திரிகையை என்றும் அபிமானித்து வரவேண்டுமென்னும் சர்வ சிலாக்கியமான கருத்தை மனதிலிருத்தி இதை யாதரிப்பதில் சிரத்தை வகித்து தங்களுடைய சந்தாக்களைச் செலுத்துவதோடு புதிய சந்தாதாரர்களையும் சேர்ப்பித்து **பிரஜானுகூலன் பத்திரிகாபிமானிகளாய்** ஜ்வலிக்குமாறு பரமகருணாஸாகர

ரான பக்தவத்ஸலனைப் பன்முறையும் பிரார்த்தித்து நமது முயற்சிக்கு என்றும் உற்ற துணைவர்களாயிருந் துதவி வரும் அன்பார்ந்த நண்பர் சிகாமணிகளனைவருக்கும், நம்நிரூப ஸிம்ஹங்கட்கும், சந்தாநேயர்கட்கும், நமது ஆப்தரும் இப்பத்திரிகையின் போஷகரும் இரங்கூன் பேபர் கறன்ஸி ஆபீஸ் பொக்கிஷதாரருமாகிய மகா-௱-௱-ஸ்ரீ T. M. போன்னுசாமி பிள்ளை அவர்கட்கும் உகந்த வந்தனமளித்து மிகுந்த நன்றி பாராட்டி இத்துடன் இவற்றை முடிக்கின்றோம். சுபம். பத்திராதிபர்.

## பல திரட்டுக் கோர்வை.

**மிஸ்டர் டி. வில்ஸன்**:—நமது அருமைத்தோழரும், சேலம் “தக்ஷணதீபம்” பத்திராதிபருமாகிய மிஸ்டர் டி. வில்ஸன் அவர்கள் காலஞ்சென்றதை யறிய மிகவும் வியசனிக்கின்றோம்.

**யுத்தம்**:—ஜப்பானியர்கள் போர்ட் ஆர்தரைக் கைப்பற்றிக் கொண்டதின் பிறகு விசேஷமான சண்டைகள் ஒன்றும் நடைபெறவில்லை.

**ருஷியாவில் கலகம்**:—அடங்கிய இக்கலகம் மீண்டும் கிளம்பிவிட்டது. அழுகிற பிள்ளைக்கு வாழைப்பழம் காட்டுவதில் ருஷியா கவர்ன்மெண்டார் அதி சூரர்களா யிருக்கின்றனர்.

**வர்த்தமானங்கள்**:—10மணி நேரந்தானாகவே விசிறிக்கொண்டிருக்கத் தக்கதான 3அடி உயரமுள்ள விசிறியொன்றை பம்பாயில் ஒருவர் கண்டுபிடித் துளராம். ஒரு மினிட்டுக்கு 200வெடி கிளம்பும் பீரங்கியொன்று டென்மார்க்கிலும், 21மைல் தூரம் சுடக்கூடியதும் ஒரு வேட்டுக்கு 175பவுன் செலவாகக்கூடியதுமான மற்றொருபீரங்கி நியூயார்க்கிலு மிருக்கின்றதாம். இங்கிலாந்தில் 62வயதுடைய பெண்ணுக்கும் 91 வயதுடைய கிழவனுக்கும் சமீபகாலத்தில் விவாகம் நடந்தேறியதாம். தேங்காய்ப் பால் பிழியவும் வெண்ணை யெடுக்கத்தக்கதுமான இயந்திரமொன்றை பிறையாற்றில் ஒருவர் கண்டுபிடித்துளார். பில்வாஸ்ட்நகரத்திலிருக்கும் ஓர் மாது முறையே மணம்புரிந்து வாழ்ந்த மாப்பிள்ளைமார் 13பேராம். இரங்கூனில் பிளேக் பரவுகிறது. இவ்வருஷக்கடைசியில் காசியில் கூடும் காங்கிரஸுக்கு இப்போதே பிரயத்தினங்கள் நடக்கிறது. டிரஸ்டன் நகரில் ஒருவன் காகிதத்தினால் செய்திருக்கும் கடியாரம் உலோகவகையிற் செய்த கடியாரங்களைப்போல் உறுதியாயும் ஓடத்தக்கதாயு முளதாம். தொலை தூரத்திலுள்ள சிநேகிதரை முக முகமாய் பார்த்துக் கொள்ளத்தக்க ஓர் நூதன யந்திரத்தை ஒருவர் கண்டு பிடித்துளார். கடிதங்களை ரிஜிஸ்தர் செய்யும் விகிதத்தை 2 அணாவிலிருந்து 1 அணாவுக்குக் குறைத்துப் பல சீர்திருத்தங்கள் செய்யப் போகின்றனராம். ஜப்பானைக் காட்டிலும் 56மடங்கு பெரியதும் உலகத்தில் 6ல்ஒருபாகமுள்ளதுமான நாடு ருஷியாதேசமாம். மின்சாரத்தால் மழையுண்டாக்கும் வழியை ஜப்பானிய சாஸ்திரிகள்கண்டுபிடித்துளராம். பம்பாய் காங்கியில் எச்சிலவும் போகவந்த லாபம் 50000ரூபாயாம். ஒருமணி நேரத்தில் 8பக்கம் கொண்ட 96000 பத்திரிகைகளை அச்சிட்டு ஒட்டி அறுத்து மடித்து எண்ணிவிடத் தக்கதான பெரிய அச்சியந்திரமொன்று நியூயார்க்கிலுளதாம். சமுத்திரத்தின் அடியில் இருப்பவைகளைப் படம்பிடிக்கும்விதத்தை ருஷியரொருவர் கண்டுபிடித்திருக்கின்றார். ஒருமணி நேரத்தில் இராஜாளி 100மையில் தூரமும், காக்கை25 மைல் தூரமும் புறா 60மைல் தூரமும் பறந்துபோகக் கூடியதாம்.